

Taula d'entitats
del Tercer Sector Social
de Catalunya

 laconfederació

PER LA DEFENSA DEL TERCER SECTOR SOCIAL A CATALUNYA

PROPOSTA DE LLEI DEL TERCER
SECTOR SOCIAL DE CATALUNYA

ARGUMENTARI
PER A UNA FUTURA LLEI
DEL TERCER SECTOR SOCIAL
DE CATALUNYA

QUINA PROBLEMÀTICA ÉS VOL SOLUCIONAR AMB AQUESTA LLEI?

Les entitats del Tercer Sector Social (TSS) a Catalunya són un actiu fonamental, tenen un important paper en el manteniment de l'estat del benestar, canalitzant les necessitats i la solidaritat de la ciutadania i tenen un paper absolutament clau per a la societat en moments de crisi com l'actual. Necessitem un TSS fort per poder afrontar les crisis i la seva aportació és bàsica tant des d'un punt de vista estratègic com econòmic.

Les situacions de vulnerabilitat de les persones, les situacions de pobresa i exclusió social i la vulneració de drets fonamentals és una realitat existent a Catalunya que s'ha vist agreujada per la crisi sanitària provocada pel covid.

Són temps per avançar en drets i es fa necessari passar d'un reconeixement implícit a un reconeixement garantit per una llei, amb un suport institucional i un finançament adequat.

Cal reconèixer el TSS com agent social i econòmic, amb un efecte multiplicador de les polítiques públiques, com un aliat estratègic de l'administració per afrontar les crisis, establint relacions estables i amb espais de participació, interlocució i coresponsabilitat, amb espais de co-creació de les polítiques públiques.

Des de la seva proximitat a la ciutadania, el TSS és determinant en la defensa i garantia dels seus drets, en la construcció i enfortiment del teixit social i d'una societat civil activa i compromesa, implicada en un model econòmic més just, més equitatiu i més inclusiu, que permeti la reducció de les desigualtats i una major cohesió i justícia social.

La problemàtica que es vol resoldre, està relacionada amb l'absència d'una llei que reguli el TSS d'una manera global i dotant-lo d'una estabilitat i una seguretat jurídica necessària per poder continuar la seva tasca. Es necessita també que el Pla de Suport al TSS tingui un marc de reconeixement normatiu i sigui un dret protegit i garantit del TSS.

ÉS UNA LLEI

- ✓ NECESSÀRIA
- ✓ OPORTUNA
- ✓ URGENT
- ✓ VIABLE

NECESSITAT D'UNA LLEI DEL TERCER SECTOR SOCIAL. OBJECTIUS I ELEMENTS CLAU DE LA PROPOSTA

L'objecte de la Llei ha de ser per tant el de regular les entitats que integren el Tercer Sector Social de Catalunya, adoptar i promoure les mesures necessàries per reforçar la presència i interlocució del Tercer Sector Social en tots els àmbits que li siguin propis, així com impulsar i articular les relacions del Tercer Sector Social amb la resta d'agents públics i privats que intervenen en l'àmbit social o en el seu mateix àmbit d'actuació. La Llei ha de permetre posar en valor davant la societat el paper de les entitat socials.

NECESSITATS DEL TSS QUE S'HAN DE PODER RESOLDRE

1. Disposar d'un marc jurídic comú per a les entitats del TSS de Catalunya
2. Reconèixer una identitat pròpia del TSS
3. Reconèixer la importància de l'activitat que duu a terme el TSS a Catalunya
4. Garantir i millorar la participació del TSS en el disseny i execució de les polítiques públiques que afectin al sector social
5. Garantir i millorar la interlocució del TSS amb les administracions públiques
6. Definir i garantir mesures de foment i de finançament que garanteixin la sostenibilitat del TSS.
7. Millorar els instruments de col·laboració entre les administracions públiques i el Tercer Sector Social.
8. Dotar de seguretat jurídica al TSS

És necessari reconèixer la importància fonamental i la necessitat de la tasca que desenvolupen les entitats del Tercer Sector Social a Catalunya i per aquest motiu és preveu:

A. ESTABLIR UN MARC JURÍDIC COMÚ PER A LES ENTITATS DEL TSS DE CATALUNYA

Es considera imprescindible establir un marc jurídic propi del Tercer Sector Social amb rang de llei, el qual reconegui la importància i aportació del TSS dins la societat catalana.

A més, també és considerada l'instrument adequat per garantir la posició del TSS com a interlocutor de l'Administració i el seu paper clau en l'elaboració de les polítiques públiques.

B. RECONÈIXER UNA IDENTITAT PRÒPIA DEL TSS

Es fa necessària una definició del TSS des de la diversitat de la tipologia d'entitats.

La llei proposa una definició en positiu de les organitzacions del TSS, delimitant el concepte del TSS a partir d'uns principis rectors compartits, la naturalesa i els valors de les organitzacions que el conformen i des d'uns àmbits i activitats que són pròpies del TSS. Des d'aquest punt de vista el caràcter d'entitats sense ànim de lucre promogudes des de la iniciativa de la ciutadania és central. La llei delimita quines són les entitats que integren el TSS a les que s'adreça la norma.

D'altra banda, aquest marc normatiu ha d'establir les bases i els principis de futures lleis sectorials que afectin al TSS.

C. RECONÈIXER LA IMPORTÀNCIA DE L'ACTIVITAT QUE DUU A TERME EL TSS A CATALUNYA

Aquesta proposta normativa ha de servir per reconèixer la importància del TSS a l'hora d'aconseguir una societat més justa, solidària, participativa i democràtica.

Les organitzacions del TSS tenen una llarga trajectòria a Catalunya i són una part important de la nostra societat i, en aquest sentit, el que fa la llei és reconèixer una realitat que sorgeix de la iniciativa ciutadana i que canalitza la solidaritat organitzada així com la participació social de la ciutadania i el voluntariat.

El TSS té, des de fa molt de temps, un paper creixent i fonamental en la provisió de benestar social amb l'impuls i el suport de les administraci-

ons públiques. Actualment, l'acció de les entitats del TSS constitueix un suport fonamental per a la realització efectiva dels drets socials, especialment entre la població vulnerable i en risc d'exclusió social que són l'objectiu principal de les organitzacions del TSS.

La situació d'emergència sanitària com a conseqüència de la pandèmia del COVID-19 ha suposat un impacte sense precedents, molt especialment en els grups de població més vulnerable fent encara més evident i amb major intensitat, que continua havent-hi desigualtats, manca de recursos i persones en risc d'exclusió social.

D. GARANTIR I MILLORAR LA PARTICIPACIÓ DEL TSS EN EL DISSENY I EXECUCIÓ DE LES POLÍTIQUES PÚBLIQUES QUE AFECTIN AL SECTOR SOCIAL

El TSS desenvolupa un paper clau en el disseny, elaboració i execució de polítiques relacionades amb les necessitats socials, col·lectius vulnerables i en risc d'exclusió social. Per aquest motiu, és necessari que des de les Administracions Públiques hi hagi un reconeixement i promoció del Tercer Sector Social.

La col·laboració del TSS amb les administracions públiques és bàsica i s'ha d'establir des de la coresponsabilitat, establint mecanismes de participació del TSS en la governança de les polítiques públiques.

El TSS té un efecte multiplicador de l'impacte de les polítiques públiques. A més, ofereix solucions i una ràpida resposta en situacions de crisi com l'actual i com d'altres que ja s'han produït durant els darrers anys.

El TSS constitueix un actiu fonamental de la societat que ofereix resposta adequada a les necessitats socials i comunitàries des de la col·laboració entre els diferents àmbits d'actuació i la participació de les persones destinatàries

Quant al disseny i impuls de les polítiques públiques, cal definir espais de treball entre el TSS i l'administració a fi de garantir unes relacions més coordinades i col·laboratives. S'ha de poder garantir la participació real i efectiva de les entitats del TSS en el procediment de elaboració, desenvolupament, execució, seguiment i revisió de normes i polítiques socials, amb l'objectiu d'aconseguir la màxima eficiència i adequació a les necessitats.

E. GARANTIR I MILLORAR LA INTERLOCUCIÓ DEL TSS AMB LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES.

Per tal de poder assolir la participació del TSS en el disseny, elaboració i execució de polítiques en l'àmbit social s'han de preveure mecanismes i espais de diàleg permanents que impulsin i facilitin la interlocució entre la Generalitat i les entitats de TSS al més alt nivell de representativitat

F. NECESSITAT DE DEFINIR MESURES DE FOMENT I DE FINANÇAMENT QUE GARANTEIXIN LA SOSTENIBILITAT DEL TSS.

És considera cabdal poder establir mesures de foment de les entitats del TSS, recolzant i promovent els seus principis, garantint la seva sostenibilitat i la seva participació a les polítiques socials, reconeixent-les com a entitats col·laboradores, i afavorint-les fiscalment amb els màxims beneficis.

Una qüestió important a tenir en compte dins d'aquest enfortiment de les entitats que conformen el TSS és el seu capital humà, per tant, s'ha de promoure especialment el reforç les estructures de les organitzacions sense les quals esdevindria impossible desenvolupar la seva activitat.

Cal garantir també un finançament adequat per assegurar el paper del tercer sector i de les seves estructures a l'hora de fer incidència política i per assegurar la seva participació als diferents espais de diàleg i d'interlocució social.

S'ha de poder preveure la millora de la regulació, en el marc de les competències de la Generalitat, de les subvencions per adaptar-les a les necessitats del TSS, inclosa la "X" catalana en el tram de l'IRPF de la Generalitat així com l'establiment d'incentius fiscals a les donacions d'empreses i particulars al TSS.

Per poder garantir la sostenibilitat dels programes d'actuació que atenen les necessitats de les persones més vulnerables, cal una major inversió i reforç pressupostaris des de les administracions públiques.

G. MILLORAR ELS INSTRUMENTS DE COL·LABORACIÓ ENTRE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES I EL TERCER SECTOR SOCIAL.

És indispensable disposar d'instruments de col·laboració que garanteixin la millor resposta a les necessitats de les persones i alhora, que assegurin la sostenibilitat dels serveis i projectes socials que desenvolupa el TSS.

Cal doncs reconèixer les fórmules no contractuals del concert social i de la gestió delegada com a instruments preferents entre l'Administració Pública i les entitats del TSS per la provisió de serveis de responsabilitat pública, quedant reservades a les entitats del TSS per tal de garantir una prestació sense ànim de lucre.

Quan de forma excepcional s'hagi de recórrer a la contractació pública per la gestió de serveis a les persones, aquesta haurà d'incloure necessàriament clàusules que assegurin la qualitat de l'atenció, la sostenibilitat dels serveis, i el màxim retorn social dels recursos públics.

Així mateix, les administracions públiques catalanes podran també formalitzar convenis, acords marc, subvencions o altres fórmules de col·laboració amb les organitzacions del Tercer Sector Social pel desenvolupament d'activitats socials d'interès general.

H. SEGURETAT JURÍDICA PEL TSS

Cal destacar que disposar d'una norma amb rang de llei que reguli el TSS aporta seguretat jurídica, en tant que representa un compromís i regula els fonaments de la relació a establir entre el TSS i l'AAPP, definint les línies a seguir per aconseguir un reconeixement i enfortiment real del TSS, sense que aquest fet estigui subjecte a la voluntat de l'Administració sinó que es disposi d'un imperatiu legal a complir.

NECESSITAT D'UN MARC NORMATIU ADEQUAT. FONAMENTACIÓ JURÍDICA

A. REGULACIÓ ACTUAL DEL TSS INSUFICIENT

Actualment, a Catalunya, només hi ha algunes normatives específiques que afecten de manera individual a les organitzacions que configuren el tercer sector social (associacions, fundacions, cooperatives d'iniciativa social,...) però aquesta regulació resulta insuficient i inadequada respecte a la realitat i a l'evolució que el TSS ha tingut a Catalunya i del paper que les entitats del TSS exerceixen a la nostra societat.

El marc normatiu actual és insuficient i no permet afrontar els reptes que s'han d'abordar des del TSS. Cal doncs, disposar d'un marc normatiu que abasti les entitats del TSS d'acord amb el paper que tenen aquestes entitats en la consecució d'una societat més justa, solidària, participativa i democràtica.

B. CARÀCTER DIFERENCIAL DEL TSS

És evident que el TSS té unes especificitats que cal reconèixer en un marc normatiu propi. És cert que agrupa una diversitat de tipologies d'organitzacions però és possible identificar clarament uns principis i uns elements comuns que permeten identificar les entitats que en formen part.

El TSS té un caràcter diferencial i específic respecte d'altres tipus d'entitats i organitzacions tant de l'economia social com del sector mercantil que necessita d'un reconeixement i foment normatiu.

C. NECESSITAT D'UN "ESTATUT JURÍDIC" ESPECÍFIC I PROPI DEL TSS CATALÀ AMB RANG DE LLEI

El marc jurídic català no disposa de cap normativa amb rang de llei que reguli els aspectes essencials del TSS. Cal garantir un marc estable amb una visió global i holística del TSS.

El TSS és un agent rellevant i destacat en la lluita contra les situacions de vulnerabilitat però no disposa d'una normativa pròpia a Catalunya.

A més, a banda de les persones ateses, també té gran transcendència des del punt de vista de la participació, l'ocupació i el seu impacte econòmic.

El fet de no disposar d'aquesta normativa comporta dificultats importants per al TSS a l'hora de portar a terme les seves activitats, de que es reconegui la seva tasca d'interès general, d'impulsar polítiques públiques i d'interlocució amb els poders públics.

És necessari disposar d'un marc legal del TSS, una normativa que determini clarament quina és la naturalesa i principis de les entitats del TSS, que tingui com a finalitat enfortir la capacitat del TSS per atendre als seus col·lectius i per tal que es converteixi en un interlocutor i un actor eficient davant les administracions públiques i la resta de la societat.

D. ANTECEDENTS NORMATIUS A L'ESTAT I RESTA DE COMUNITATS

Fa més de cinc anys que es va aprovar una normativa d'àmbit estatal que regulava el TSS i des de llavors han estat vàries les comunitats autònomes que han desenvolupat la seva pròpia normativa.

Catalunya ha estat històricament capdavantera en l'impuls del voluntariat, de l'associacionisme, del sector fundacional, del cooperativisme i del tercer sector en general, però en aquesta ocasió, hi arriba tard.

-) Llei 43/2015 del Tercer Sector d'Acció Social (estatal)
-) Llei 6/2016 del Tercer Sector d'Acció Social d'Euskadi
-) Llei 10/2018 del Tercer Sector Social d'Extremadura
-) Llei 3/2018 del Tercer Sector d'Acció Social de les Illes Balears
-) Llei 1/2020 del Tercer Sector Social de Castilla La Mancha
-) Avantprojecte de Llei del Tercer Sector d'Acció Social de Canàries
-) Avantprojecte de Llei del Tercer Sector Social de Castilla y León

E. DESENVOLUPAMENT DE LES COMPETÈNCIES PRÒPIES DE LA GENERALITAT.

El desenvolupament normatiu d'una llei del TSS a Catalunya té la seva cobertura legal en el Estatut d'Autonomia.

- › L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, a l'**article 4t**, atribueix als poders públics de Catalunya les condicions perquè la llibertat i la igualtat dels individus i dels grups siguin reals i efectives; han de facilitar la participació de totes les persones en la vida política, econòmica, cultural i social, i han de reconèixer el dret dels pobles a conservar i desenvolupar llur identitat. També han de promoure els valors de la llibertat, la democràcia, la igualtat, el pluralisme, la pau, la justícia, la solidaritat, la cohesió social, l'equitat de gènere i el desenvolupament sostenible.

Amb caràcter específic, la Generalitat té competències en matèries relacionades amb el tercer sector, associacions, fundacions, cooperatives, economia social, serveis socials i voluntariat.

- › En el seu **article 24.4** s'estableix que les organitzacions del tercer sector social tenen dret a complir llurs funcions en els àmbits de la participació i la col·laboració socials.
- › També al seu **article 45è** preveu que les entitats associatives del tercer sector han d'ésser consultades en la definició de les polítiques públiques que les afectin.
- › L'**article 118è** reconeix la competència exclusiva de la Generalitat en matèria d'associacions i fundacions.
- › L'**article 124è** reconeix la competència exclusiva de la Generalitat en matèria de cooperatives i de foment i ordenació del sector de l'economia social.
- › L'**article 166** estableix que correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de serveis socials i de voluntariat.

F. GESTIÓ SENSE AFANY DE LUCRE DELS SERVEIS SOCIALS I D'ATENCIÓ A LES PERSONES.

Les Directives comunitàries del 2014 permeten nous instruments jurídics a través dels quals es poden organitzar els serveis d'atenció a les persones fora del marc regulador de la contractació pública, mitjançant fórmules no contractuals basades, entre d'altres, en el principi de solidaritat, escollint per la seva prestació a les entitats que, garantint els requisits d'acreditació, assegurin una gestió sense ànim de lucre.

PROPOSTA
LLEI DEL TERCER SECTOR
SOCIAL DE CATALUNYA

PREÀMBUL

I. L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, aprovat per Llei Orgànica 6/2016 preveu en el seu article 24.4 sobre els drets en l'àmbit dels serveis socials, que les organitzacions del Tercer Sector Social tenen dret a complir llurs funcions en els àmbits de la participació i la col·laboració socials.

Així mateix, la Comunitat Autònoma de Catalunya té competència exclusiva en matèria d'associacions, fundacions, cooperatives i economia social en els termes dels articles 118 i 124 de l'Estatut de Catalunya.

Per últim, l'article 166.1 atribueix a la Generalitat de Catalunya competència exclusiva en matèria de serveis socials. Segons el tenor literal d'aquest article, correspon a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de serveis socials, que inclou en tot cas: la regulació i l'ordenació de l'activitat de serveis socials, les prestacions tècniques i les prestacions econòmiques amb finalitat assistencial o complementàries d'altres sistemes de previsió pública, la regulació i l'ordenació de les entitats, els serveis i els establiments públics i privats que presten serveis socials a Catalunya i la regulació i l'aprovació dels plans i els programes específics dirigits a persones i col·lectius en situació de pobresa o de necessitat social.

El Tercer Sector a Catalunya és característic per la seva forma de gestió dels serveis socials. Catalunya aplega unes 3.000 entitats no lucratives que actuen en el camp social i segons dades de 2019, presta serveis a prop d'un milió i mig de persones, movent un volum econòmic de 3.000 milions d'euros (1,37% del PIB). A més, genera prop de 100.000 persones contractades i incorpora unes 370.000 persones voluntàries.

El Tercer Sector Social de Catalunya està integrat per organitzacions que sorgeixen de la iniciativa ciutadana o social, sota diferents modalitats, d'acord amb criteris de solidaritat i participació social, sense ànim de lucre i amb finalitats d'interès general, basats en el reconeixement i l'exercici dels drets civils, econòmics, socials o culturals de les persones i grups en situació de vulnerabilitat o que es troben en situació de discriminació, pobresa i en situació o risc d'exclusió social.

El Govern de la Generalitat li dóna suport a través d'un pla específic orientat a sumar esforços i enfortir-hi la relació per millorar els serveis socials gràcies a l'experiència i la importància creixent de les entitats de la societat civil.

La col·laboració del Tercer Sector Social és fonamental en el model autonòmic de relacions amb la ciutadania, en tant que les organitzacions que en formen part complementen i participen dels sistemes de responsabilitat pública amb una presència molt significativa des dels seus orígens, ja sigui

en el sistema de serveis socials, d'ocupació, de garantia d'ingressos i per a la inclusió social, així com en espais d'interacció entre sistemes vinculats als serveis d'atenció a les persones.

En el moment actual, tenint en compte la llarga tradició del Tercer Sector a Catalunya i la cada vegada més essencial funció que desenvolupa en l'àmbit de la cobertura de necessitats socials i drets socials es fa imprescindible una regulació pròpia d'aquestes entitats que reculli les previsions relatives a l'organització, finalitats i funcions de les mateixes.

Aquesta llei s'impulsa en un marc de promoció de diferents marcs legislatius complementaris que requerirà necessàriament una acció coordinada per tal d'assegurar una adequada sistemàtica legislativa: la Llei catalana d'Economia Social i Solidària, la Llei d'Acció Concertada per la provisió de serveis d'atenció a les persones de caràcter social i la Llei de foment de l'associacionisme.

Tot això, d'acord amb les directrius de la Unió Europea en tant que ofereixen una base sobre la qual fonamentar, de manera àmplia, el diàleg civil, la governança democràtica i la participació de la iniciativa social en els assumptes públics.

En la mateixa línia que la Llei estatal 43/2015 de 9 d'octubre, del Tercer Sector d'Acció Social, la qual té per finalitat impulsar el Tercer Sector a nivell estatal en relació amb l'Administració General de l'Estat pel compliment de les seves polítiques públiques en l'àmbit social, aquesta llei té per objecte situar el Tercer Sector de Catalunya al nivell legislatiu que es mereix. També pretén descriure la seva relació, tant amb el sector públic com amb el privat, a l'hora de satisfer les necessitats socials del país, ja que només amb un suport a tres bandes serà possible la plena cobertura de les necessitats que presenta el sector.

Aquesta llei es basa en valors que inspiren i contribueixen a la convivència en pro d'una societat democràtica, participativa, plural i compromesa amb l'equitat i la no discriminació, la llibertat, la cohesió i la justícia social, així com en la promoció de la defensa del bé comú i dels drets fonamentals consagrats en la Constitució Espanyola de 1978, de conformitat amb la Declaració Universal dels drets Humans, les Convencions sobre els drets de l'Infant, la Convenció sobre l'Eliminació de Totes les Formes de Discriminació de la Dona, sobre l'Eliminació de Totes les formes de Discriminació Racial, la Declaració de Hèlsinki de la Conferència Ministerial de la OMS de 2005 sobre Salut Mental, així com sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat, Carta de Drets Fonamentals de la UE, la Carta Social Europea i la resta d'instruments i tractats internacionals ratificats per Espanya.

II. Les organitzacions del Tercer Sector Social canalitzen un important capital social, relacional i humà, a més de desenvolupar una activitat econòmica rellevant, generant a través d'ella un retorn econòmic i social, amb impacte real i positiu en la creació d'ocupació, mitjançant la col·laboració en la provisió de serveis de responsabilitat pública i la generació d'alternatives d'ocupació, principalment, de persones amb discapacitat, problemes de salut mental i/o en situació o risc d'exclusió social.

Per això, el Tercer Sector Social constitueix un actiu fonamental de la societat catalana en tant que, d'una banda, coadjuva al disseny d'una societat més justa, igualitària, solidària, cohesionada, participativa i democràtica i, de l'altra, ofereix una resposta més adequada a les necessitats socials i comunitàries des de la col·laboració entre sectors i la participació de les persones destinatàries, de les seves famílies, de les persones professionals, de la comunitat i del conjunt d'agents involucrats en el territori.

Aquesta Llei reconeix l'acció concertada social i la gestió delegada com els instruments preferents de col·laboració entre l'Administració pública i les entitats del Tercer Sector Social, en el marc de la normativa europea i en concret, la Directiva 2014/24/UE, reservant aquest instrument a les entitats del Tercer Sector Social per tal de garantir la prestació sense ànim de lucre dels serveis dirigits a les persones

Aquesta Directiva assenta així les bases de què l'aplicació normativa de contractació pública no és l'única possibilitat de la que gaudeixen les autoritats competents per a la gestió dels serveis de les persones, més enllà de la possibilitat existent de la prestació per si mateixes d'aquells serveis socials.

Les formes actuals de prestació de serveis socials a les persones, dissenyades a l'empareda d'aquest marc jurídic europeu, estatal i autonòmic, es basen en una combinació entre la gestió directa, l'acció concertada i la gestió indirecta, amb la finalitat de donar resposta a la cobertura de necessitats de les persones en situació de vulnerabilitat.

III. La seva estructura es compon de quatre capítols, amb un total de 21 articles, una Disposició addicional única, una Disposició derogatòria única i 6 Disposicions finals.

El Capítol I, sota la rúbrica «Disposicions generals», aborda l'objecte, la definició de les entitats del Tercer Sector Social de Catalunya, els principis rectors i el seu àmbit d'aplicació. Democràcia, transparència, no discriminació i cohesió social són els eixos essencials en l'actuació d'aquest sector.

El Capítol II de «Del Tercer Sector Social a Catalunya» versa sobre la col·laboració entre el Tercer Sector i els sectors públic i privat. En una època on

el partenariat públic-privat s'ha consolidat com un model eficaç per donar compliment a determinades finalitats, el Tercer Sector requereix una regulació que li permeti participar com a interlocutor vàlid de l'Administració en la gestió de determinats serveis propis de la mateixa.

S'estableixen els instruments de col·laboració entre les administracions públiques i el Tercer Sector Social, determinant els instruments no contractuals com a preferents per la prestació de serveis de responsabilitat pública. Es destinen dos articles als principis rectors i les característiques bàsiques de l'acció concertada social a Catalunya, reconeixent un paper fonamental a les entitats del Tercer Sector Social per la seva consolidada experiència en la gestió de serveis socials especialitzats, amb la finalitat de garantir el màxim benestar a les persones destinatàries dels mateixos, oferint serveis de qualitat a les persones usuàries més necessitades d'atenció a la societat. Igualment, s'estableixen els requisits i obligacions essencials que han de complir les entitats per a accedir al concert social. De forma complementària, i pel desenvolupament d'activitats socials d'interès general, s'estableix l'adopció d'altres instruments de col·laboració com els convenis, els acords marc o les subvencions, entre d'altres.

El capítol III de «La participació del Tercer Sector Social, el diàleg civil i la interlocució social» preveu les formes de participació del sector mitjançant dos sistemes diferenciats; la creació d'una Mesa de Diàleg del Tercer Sector i la participació del sector en òrgans col·legiats, sempre en un plànol d'igualtat i equitat amb condicions de transparència.

El capítol IV de «La promoció del Tercer Sector Social a Catalunya» té per objecte regular el "Pla d'impuls i promoció del Tercer Sector" per impulsar, en coordinació amb les organitzacions més representatives del Tercer Sector Social, els mecanismes i procediments per a elaborar un informe de caràcter anual i seguiment en comissió parlamentària sobre l'acció de promoció de les entitats del Tercer Sector Social de Catalunya.

■ CAPÍTOL I - DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Objecte.

Aquesta llei té per objecte regular el règim jurídic pel qual s'han de regir les entitats que integren el Tercer Sector Social de Catalunya, adoptar i promoure les mesures necessàries per reforçar la presència jurídica del Tercer Sector Social en tots els àmbits que li siguin propis, així com impulsar i articular les relacions del Tercer Sector Social amb la resta d'agents públics i privats que intervenen en l'àmbit social o en el seu mateix àmbit d'actuació.

Article 2. Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya.

1. Són entitats del Tercer Sector Social de Catalunya aquelles entitats amb personalitat jurídica, de caràcter privat sense afany de lucre i inscrites a un Registre Públic, les quals tinguin el seu domicili o una seu permanent i desenvolupin activitat dintre del territori de Catalunya.

2. Les entitats del Tercer Sector social podran adoptar diferents formes jurídiques. En tot cas, i sempre que compleixin amb el que es preveu en la present llei, són considerades entitats del Tercer Sector Social les associacions, les fundacions, les cooperatives d'iniciativa social, les empreses d'inserció, els centres especials de treball d'iniciativa social, les entitats religioses dedicades prioritàriament a l'activitat social, les federacions i associacions que les agrupen i les entitats singulars, que actualment són Càritas, Creu Roja i la ONCE.

3. Es preveu la creació d'un cens públic d'entitats del Tercer Sector Social de Catalunya. La seva creació i funcionament s'haurà de desenvolupar via reglamentària i el departament competent haurà de vetllar per mantenir-lo actualitzat.

Per poder sol·licitar la inclusió al cens, les entitats hauran de complir els requisits exigits als articles 2 i 3 d'aquesta llei.

Article 3. Principis rectors.

Són principis rectors de les entitats del Tercer Sector Social, amb independència de la seva naturalesa jurídica els següents:

- A. Tenir personalitat jurídica pròpia.
- B. Ser de naturalesa jurídica privada.
- C. No posseir afany de lucre, condició que expressament ha de constar als seus estatuts.
- D. Haver sorgit de la iniciativa ciutadana o de les pròpies entitats del Tercer Sector Social. Les entitats del Tercer Sector Social no poden haver estat constituïdes per empreses mercantils o financeres, ni el seu òrgan de govern pot estar participat per aquestes.
- E. Garantir la governança i la participació democràtica conforme al que estableix la normativa aplicable a la forma jurídica que adopti.
- F. Actuar de manera transparent, tant en el desenvolupament del seu objecte social com en el funcionament, gestió de les seves activitats, i en la seva rendició de comptes.

- G. Desenvolupar les seves activitats amb plenes garanties d'autonomia en la seva gestió i presa de decisions respecte a les administracions públiques.
- H. Contribuir a fer efectiva la cohesió social, per mitjà de la participació ciutadana en l'acció social, a través del voluntariat o d'altres formes de participació.
- I. Complir estrictament en la seva organització, funcionament i activitats amb el principi d'igualtat d'oportunitats i de tracte i el de no discriminació amb independència de qualsevol circumstància personal, de salut, o social, i amb especial atenció al principi d'igualtat entre dones i homes.
- J. Dur a terme objectius i activitats d'interès general, amb vocació de servei públic i orientades fonamentalment a la inclusió social i col·lectius vulnerables.
- K. Són propis del Tercer Sector Social de Catalunya els següents àmbits: l'acció cívica i comunitària, la sensibilització, la formació i l'educació formal, la inclusió laboral en el mercat laboral ordinari o protegit, l'atenció residencial, l'atenció diürna, l'atenció precoç, la promoció i la prevenció de la salut mental, l'accés a necessitats bàsiques, l'accés a l'habitatge, la reinserció social, l'atenció psicosocial, i l'educació en el lleure, entre d'altres.

És pròpia del Tercer Sector Social de Catalunya l'atenció als següents col·lectius: infància, joventut, gent gran, persones amb discapacitat, persones aturades, dones, col·lectiu LGTBIQ+, Poble gitano, persones en situació de pobresa, en situació o risc d'exclusió social, persones afectades per temes estructurals, persones amb addiccions, persones amb problemes de salut mental, persones amb malalties cròniques, persones migrades, o persones en situació d'execució penal, entre d'altres.

Article 4. Àmbit d'aplicació.

La present llei és d'aplicació a totes les entitats del Tercer Sector Social les quals tinguin el seu domicili o una seu permanent i desenvolupin activitat dintre del territori de Catalunya.

■ CAPÍTOL II. DEL TERCER SECTOR SOCIAL A CATALUNYA

Article 5. Col·laboració del Tercer Sector Social de Catalunya amb el sector públic i privat.

Les entitats del Tercer Sector Social podran col·laborar amb les administracions públiques i organismes vinculats o dependents de les mateixes que tinguin per objecte el mateix àmbit d'actuació i d'interès.

Així mateix es podran establir xarxes de col·laboració entre les entitats del Tercer Sector Social i el sector privat sempre i quan aquesta col·laboració no desvirtuï els principis rectors que, d'acord amb l'article 3 d'aquesta llei, han de presidir la seva actuació.

Article 6. Activitats pròpies del Tercer Sector Social.

1. Son activitats pròpies del Tercer Sector Social les activitats desenvolupades per les entitats que l'integren portades a terme amb la finalitat de promoure la inclusió social, el reconeixement dels drets de tota la ciutadania i el seu exercici efectiu per les persones, famílies, grups, col·lectius o comunitats que afronten situacions de vulnerabilitat, desprotecció, discriminació o exclusió, especialment infància i joventut, gent gran, persones amb discapacitat, persones en situació de dependència, Poble gitano, persones en situació de pobresa i en situació o risc d'exclusió social, dones, violència de gènere, col·lectiu LGTBI+, persones migrades, recluses i persones que pateixen addiccions o problemes de salut mental, entre d'altres, i l'avanç en la necessària transformació cap a una societat més justa, solidària, igualitària, participativa, equitativa i democràtica.

2. En particular, es considera com a activitat pròpia de les entitats del Tercer Sector Social qualsevol acció que es dugui a terme amb la finalitat contemplada en el paràgraf anterior, en els espais d'interacció entre àmbits, polítiques i sistemes laborals, d'habitatge, de salut, judicial, sociosanitari, sociocultural, socioeducatiu i qualsevol altre transversal hi tingui relació.

3. Es consideren activitats socials d'interès general aquelles activitats d'atenció i acompanyament social dutes a terme per les organitzacions del Tercer Sector Social a través de persones professionals voluntàries i/o professionals remunerades.

En concret, es consideren com a activitats que formen part del Tercer Sector Social les següents:

- A. Sensibilització, denúncia, participació en processos d'elaboració o modificació de normes o interlocució amb el sector públic i altres agents socials.
- B. Promoció i articulació de la solidaritat organitzada i la participació social de la ciutadania i, en particular, del voluntariat social, l'ajuda

mútua, acompanyament social i l'associacionisme de les persones destinatàries de serveis d'atenció a les persones.

C. Detecció de necessitats, recerca i innovació.

D. Provisió de serveis de responsabilitat pública, o aliens a ella i realització d'altres activitats i projectes d'intervenció.

4. Les prestacions i serveis de responsabilitat pública en l'àmbit dels drets socials constituïran serveis d'interès general i, en particular, serveis socials d'interès general, en el termes definits en la normativa comunitària, tant si són proveïts directament per les Administracions Públiques catalanes com en els casos de col·laboració de la iniciativa privada.

Article 7. Instruments de col·laboració.

Els instruments de col·laboració entre l'Administració Pública i les entitats del Tercer Sector Social per la provisió de serveis de responsabilitat pública són preferentment, l'acció concertada social o la gestió delegada.

Es tracta d'instruments organitzatius de naturalesa no contractual que tenen com a finalitat la consecució d'objectius socials mitjançant els quals les administracions competents a Catalunya podran portar a terme la prestació de serveis públics dirigits a les persones, de caràcter social, soci-sanitari, soci-laboral, soci-habitacional, soci-educatiu, soci-judicial o soci-cultural, sent l'accés, el finançament i el control de la seva competència.

L'acció concertada social o la gestió delegada queden reservades a les entitats del Tercer Sector Social que defineix la present llei per tal de garantir la prestació sense ànim de lucre dels serveis dirigits a les persones.

Quan de forma excepcional no es pugui utilitzar el règim de la concertació per la provisió de serveis de responsabilitat pública, els procediments de contractació pública inclouran clàusules que assegurin la qualitat de l'atenció a les persones, la sostenibilitat dels serveis, i el màxim retorn social dels recursos públics. També hauran de promoure l'accés del Tercer Sector Social als procediments de contractació.

L'acció concertada, la gestió delegada i la contractació pública no exclouen altres formes de col·laboració entre l'Administració i el Tercer Sector Social per la provisió de serveis de responsabilitat pública.

Així mateix, les administracions públiques catalanes podran també formalitzar convenis, acords marc, subvencions o altres fórmules de col·laboració amb les organitzacions del Tercer Sector Social pel desenvolupament d'activitats socials d'interès general.

Article 8. Principis rectors de la acció concertada social per a la provisió de serveis de responsabilitat pública

D'acord amb la Directiva europea 24/2014/UE, els acords de concertació que adoptin les administracions públiques per la provisió de serveis de responsabilitat pública es regiran pels següents principis:

1. Principi de solidaritat, escollint per la prestació d'aquest serveis a entitats del Tercer Sector Social que assegurin el sense afany de lucre, l'actuació i organització de les quals parteixi de criteris com la no selecció de riscos en la seva activitat o la falta d'equivalència entre les prestacions.
2. Principi d'eficiència pressupostària, fixant contraprestacions econòmiques a percebre per les entitats de Tercer Sector Social concertades d'acord amb les tarifes, mòduls econòmics i/o preus públics que s'estableixin, i que cobriran com a màxim les despeses variables fixes i permanents de la prestació del servei i els costos indirectes generats en la mateixa, sense incloure en cap cas el benefici industrial.
3. Principi de transparència, tant pel que fa als propis acords de concertació per a la prestació de serveis d'atenció a les persones, als quals se'ls haurà de donar la publicitat oportuna segons la legislació sobre transparència vigent en cada moment, com pel que fa a les entitats prestadores dels serveis que hauran d'observar fidelment el compliment de les esmentades normes.
4. Principi de no discriminació, tot establint condicions d'accés als acords de concertació que garanteixin el tracte equitatiu entre les entitats del Tercer Sector Social que, reunint els requisits prèviament establerts, optin a la prestació d'aquest tipus de serveis.
5. Principi de publicitat i concurrència. Les convocatòries de l'acció concertada social, el procediments de tramitació en la selecció de les entitats i la formalització, modificació i renovació dels acords de l'acció concertada social que es subscriguin, es publicaran en els diaris oficials.
6. Qualitat assistencial com a criteri determinant en l'elecció de l'entitat que prestarà el servei. En la prestació dels serveis es garantirà l'atenció integral i personalitzada, l'arrelament i permanència dels usuaris en el seu entorn, la continuïtat en l'atenció i el seu màxim benestar amb els mitjans i recursos disponibles.
7. Compromís. Compromís per part de les entitats concertades de no beneficiar-se de tal condició per aplicar una política de preus inferior a la mitjana del mercat, alterant amb això la competència.
8. Responsabilitat social. Es fomentarà que les entitats habilitades per a

la prestació dels concerts es comprometin en la promoció i consecució dels requeriments socials i en la innovació en la gestió dels serveis de responsabilitat pública.

Article 9. Requisits i obligacions de les entitats del Tercer Sector Social que col·laborin amb les administracions en la provisió de serveis de responsabilitat pública

Sense perjudici del què s'estableixi per altres formes de col·laboració, les obligacions i requisits de les organitzacions del Tercer Sector Social que col·laborin amb les administracions en la provisió de serveis de responsabilitat pública mitjançant l'acció concertada són:

1. Acreditació i inscripció de les entitats en el registre corresponent d'entitats acreditades per procediments d'acció concertada habilitat per la Generalitat de Catalunya.
2. Inscripció dels centres, establiments i serveis en els registres corresponents, amb caràcter previ o paral·lel a la formalització del concert
3. Absència d'aïany de lucre, reconeguda en els seus estatuts o actes fundacionals.
4. Disposar dels mitjans i recursos suficients, tècnics i econòmics, per garantir el compliment de les condicions establertes per a cada servei.
5. Disposar d'un sistema de gestió de la qualitat i d'un sistema d'avaluació contínua de la qualitat dels serveis.
6. Complir les obligacions aplicables en matèries mediambiental, social o laboral que estableixen el dret de la Unió Europea, el dret nacional, els convenis col·lectius o les disposicions de dret internacional mediambiental, social i laboral que vinculin l'Estat.
7. Complir les condicions laborals de les persones treballadores de conformitat amb el conveni col·lectiu aplicable i, com a mínim, les del conveni sectorial aplicable, així com el règim jurídic aplicable a les persones sòcies treballadores en el cas de les cooperatives.
8. Complir el que estableix la normativa aplicable en matèria d'igualtat efectiva de dones i homes
9. Complir la normativa sobre protecció de dades de caràcter personal i de confidencialitat professional i protecció de la intimitat de les persones.
10. Complir l'obligació que estableix la normativa aplicable dels drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social de donar ocupació a persones treballadores amb discapacitat en un percentatge d'un 2%, com a mínim, del total de la plantilla

11. Disposar d'un protocol en matèria d'assetjament sexual i per raó de sexe.
12. Disposar d'un sistema d'organització i de gestió de prevenció, d'acord amb la normativa de prevenció de riscos laborals.
13. Disposar de procediments participatius i de governança democràtica per a la presa de decisions, adaptats i compatibles amb la naturalesa jurídica de l'organització, no basats en la propietat del capital i que impliquin en diferents graus als diferents col·lectius que formen part de l'organització, incloses les persones usuàries.
14. Acreditar la diferència salarial entre la persona que acrediti el salari més alt i la persona que acrediti el salari més baix de l'organització d'entre totes les persones que hi presten serveis, per un treball a temps complet o comparable.
15. Complir amb la llei de transparència vigent en cada moment.
16. Atendre les persones usuàries en qualsevol de les llengües oficials de Catalunya, fer ús del català en les seves relacions amb les administracions públiques catalanes i emprar-lo, com a mínim, en els rètols, els cartells d'informació general de caràcter fix, les publicacions, els avisos i en la resta de les comunicacions de tipus general que es derivin de l'execució dels serveis, d'acord amb la normativa aplicable en matèria de política lingüística. Així mateix, es pot valorar la capacitat d'atendre i relacionar-se amb les persones ateses, també en les llengües no oficials que es parlen a Catalunya.
17. Complir amb la normativa que amb caràcter general o específic el sigui d'aplicació, tant per la seva naturalesa jurídica com pel tipus de servei objecte de concertació.

Per tal de vetllar pel compliment d'aquestes obligacions, les administracions públiques han de promoure els mecanismes de seguiment i avaluació periòdics necessaris amb la participació de totes les parts. L'incompliment d'aquestes obligacions poden donar lloc a la finalització de la relació de col·laboració.

■ CAPITOL III. LA PARTICIPACIÓ DEL TERCER SECTOR SOCIAL, EL DIÀLEG CIVIL I LA INTERLOCUCIÓ SOCIAL

Article 10. Dret de participació.

1. Es reconeix el dret de les entitats del Tercer Sector Social de Catalunya a participar juntament amb les Administracions Públiques catalanes competents en l'elaboració de les polítiques públiques i en els processos de presa de decisió d'aquelles iniciatives i matèries que incideixin en l'àmbit social.

2. Aquesta participació podrà produir-se a iniciativa de les organitzacions del Tercer Sector Social o de les Administracions Públiques en un marc d'igualtat i equitat.

3. Les diferents Administracions Públiques de Catalunya amb responsabilitats en l'àmbit dels serveis d'atenció a les persones inclouran a les entitats del Tercer Sector Social autonòmiques que siguin de referència en el seu respectiu àmbit territorial o funcional, en aquells òrgans consultius de les pròpies Administracions públiques, i en els grups de treball específics, puntuals o periòdics, relacionats amb el disseny, elaboració, seguiment i avaluació de les seves polítiques i plans, així com en qualsevol iniciativa que afecti directament el Tercer Sector Social.

Article 11. Nivell general i sectorial de participació, interlocució i diàleg civil.

Amb la finalitat d'articular la participació, interlocució, intervenció, implicació i col·laboració de les organitzacions del Tercer Sector Social català amb les administracions públiques, es reconeixen, almenys, els següents instruments i nivell de participació general i sectorial respectivament:

- a) La constitució d'una Mesa de Diàleg del Tercer Sector Social de Catalunya.
- b) La participació i representació en òrgans col·legiats. Concretament, es reconeix a les entitats del Tercer Sector Social la representació i plena participació en el Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya (CTESC) i al Consell del Diàleg Social de Catalunya, així com en totes aquelles Comissions i grups de treball, tant d'àmbit autonòmic com local, en els quals es tractin polítiques públiques i socials.
- c) La compareixença anual de les entitats del Tercer Sector Social davant de la comissió parlamentària pertinent.

Article 12. Mesa de Diàleg del Tercer Sector Social de Catalunya.

1. La Mesa de Diàleg del Tercer Sector Social tindrà com a objecte principal impulsar i facilitar la interlocució, al més alt nivell de representativitat, entre la Generalitat de Catalunya i les entitats del Tercer Sector Social, reforçant el paper de les organitzacions i aprofundint en la cohesió interna del Tercer Sector Social de Catalunya.

2. La Mesa de Diàleg del Tercer Sector Social constituirà una via d'interlocució, diàleg i participació permanent i bidireccional respecte a l'acció de govern i a l'acció de les entitats del Tercer Sector Social, així com a les decisions i polítiques claus que incideixin en els drets, obligacions, interessos i necessitats del Tercer Sector Social de Catalunya.

Article 13. Composició i funcions de la Mesa de Diàleg del Tercer Sector Social

1. La Mesa de Diàleg del Tercer Sector Social estarà adscrita al Departament de Presidència i la seva composició, funcions, vigència i renovació dels representants es regularà via reglamentària.

2. La Mesa ha d'estar representada pel més alt nivell de representació de l'Administració, essent-hi present Presidència, Vicepresidència, Economia i totes les conselleries relacionades amb l'àmbit d'actuació del Tercer Sector Social de Catalunya, així com les Federacions que en formen part.

3. La Mesa de Diàleg del Tercer Sector Social haurà d'exercir, almenys, les següents funcions:

A. Garantir i enfortir la interlocució del Tercer Sector Social en el disseny i l'aplicació de les polítiques públiques d'inclusió i cohesió social, participació i voluntariat, promoció de la solidaritat, drets socials, diversitat, integració social i ocupació.

B. Formular propostes sobre línies estratègiques i prioritats d'actuació de les polítiques públiques dirigides als col·lectius objectes de la seva intervenció en l'àmbit de l'Administració de la Comunitat Autònoma de Catalunya.

C. Conèixer i debatre les iniciatives relatives a les següents matèries:

- › Mesures o actuacions que afectin directament grups de població en situació o risc de pobresa, discriminació, exclusió social o situació de vulnerabilitat social.
- › Mesures legislatives que afecten al Tercer Sector Social i al seu àmbit d'activitat.
- › Pla de Promoció per al Suport i Impuls del Tercer Sector Social.
- › Sistema de finançament del Tercer Sector Social.
- › Sistema de finançament dels serveis d'atenció a les persones.

D. Organitzar i estructurar la Mesa del Diàleg Civil amb autonomia i aprovar la seva pròpia planificació i programació.

4. A fi de finançar la participació institucional i el diàleg social amb les organitzacions del Tercer Sector a través de la Mesa de Diàleg del Tercer Sector de Catalunya, es preveu la consignació d'una partida pressupostària en forma de subvenció nominativa en la secció corresponent del departament corresponent en matèria de treball i afers socials, la qual tindrà un caràcter anual. Aquest finançament respon, únicament a les funcions atorgades a la

Mesa de Diàleg del Tercer Sector Social descrites en aquesta llei, per tant, no limitarà l'existència d'altres fonts de finançament pel desenvolupament d'altres activitats amb fons de qualsevol Administració.

Article 14. Participació i representació en òrgans col·legiats.

1. Les entitats del Tercer Sector Social de Catalunya s'incorporaran als òrgans col·legiats, consells sectorials o grups de treball i de participació del sector públic de Catalunya, sempre que el seu àmbit territorial, d'actuació i les seves finalitats es corresponguin amb els propis d'aquestes entitats.

L'actuació objecte de participació i representació haurà de correspondre amb l'objecte i finalitats de les organitzacions del Tercer Sector Social.

2. La constitució de la Mesa de Diàleg del Tercer Sector Social no exclourà ni anul·larà la col·laboració i interlocució directa de les diferents Administracions públiques amb les entitats més representatives dels diferents col·lectius socials de cada territori per tractar els assumptes que els siguin propis.

Article 15. Model d'organització i rendició de comptes.

La coordinació i transparència dels nivells de participació, la rendició de comptes i les eines i metodologies seran objecte de desenvolupament reglamentari.

■ CAPITOL IV. LA PROMOCIÓ DEL TERCER SECTOR SOCIAL A CATALUNYA

Article 16. Pla d'Impuls i Promoció de les Entitats del Tercer Sector Social a Catalunya

1. La Generalitat de Catalunya, a través del Departament de Presidència en col·laboració amb els representants del Tercer Sector Social, elaborarà, amb un període de vigència de quatre anys, i previ acord de la Mesa de Diàleg del Tercer Sector Social, un Pla d'Impuls i Promoció de les Entitats del Tercer Sector Social a Catalunya. El pla haurà de comptar amb indicadors que permetin realitzar un informe de seguiment de la seva execució, de caràcter anual, i un informe d'avaluació de resultats en finalitzar el període de vigència de l'estratègia i que haurà de reflectir almenys les següents mesures:

A. Anàlisi de la situació del Tercer Sector Social a Catalunya, promocionant la informació, l'avaluació i transparència, a més del reconeixement del tercer sector social i el foment del suport ciutadà i empresarial.

- B. Promoció, difusió i formació del Tercer Sector Social.
 - C. Desenvolupament de la base social i participació en les entitats.
 - D. Suport a la cultura i formació del voluntariat.
 - E. Model de cooperació amb el sector públic i la possibilitat de participació del tercer sector social en les polítiques socials, així com la millora del model de col·laboració públic-social per facilitar la cooperació entre les administracions públiques i el tercer sector social
 - F. Adequació del finançament en el marc de la legislació d'estabilitat presupostària i foment de la diversificació de les fonts de finançament, amb la finalitat de garantir un finançament adequat de les organitzacions, la seva sostenibilitat, estabilitat, enfortiment organitzatiu i de gestió de les entitats del Tercer Sector Social.
 - G. Finançament adequat i garantit de les estructures de les organitzacions del Tercer Sector Social.
 - H. Qualitat i avaluació de la intervenció, així com el suport a la innovació, la internacionalització i la millora competitiva de les entitats del tercer sector social
 - I. Foment de la participació i integració de les dones en les organitzacions i xarxes del Tercer Sector Social, així com la voluntat d'obtenir paritat de gènere en la composició del seus òrgans directius i de govern.
2. La Generalitat de Catalunya, a través de la conselleria competent en matèria de política social, impulsarà en coordinació amb les organitzacions més representatives del Tercer Sector Social, els mecanismes i procediments per a elaborar un informe de caràcter anual sobre l'acció de promoció de les entitats del Tercer Sector Social de Catalunya, establint les orientacions per a la seva millora a més d'incorporar l'avaluació periòdica de l'impacte social de les polítiques públiques contemplades en la present Llei i la qualitat de la intervenció oferta per les organitzacions del Tercer Sector Social. Aquest informe serà presentat per a la seva anàlisi, debat i posterior aprovació, si fos procedent, a la Mesa de Diàleg del Tercer Sector Social.
3. Aprofitat l'informe per la Mesa de Diàleg del Tercer Sector Social, ostentarà el caràcter públic i inclourà informació actualitzada i sistematitzada sobre el conjunt de mesures de promoció impulsades tant per part del sector públic com del sector privat d'iniciativa social.
4. Es farà un seguiment anual del Pla d'impuls i Promoció de les entitats del Tercer Sector via parlamentària.

5. Tots els informes als quals es fa referència en el present article seran publicats en el portal de transparència de la Generalitat de Catalunya.

Article 17. Suport i col·laboració amb altres agents.

1. Les Administracions públiques catalanes podran impulsar la col·laboració amb altres agents que duguin a terme accions de promoció del Tercer Sector Social de Catalunya. En aquest context, s'establiran entre d'altres, les iniciatives següents:

- A. L'existència de sinergies en relació al finançament de les activitats socials d'interès general desenvolupades per les organitzacions, les quals no formen part de la provisió de serveis de responsabilitat pública.
- B. Aliances i col·laboracions amb altres organitzacions orientades al foment del Tercer Sector Social i les seves activitats socials d'interès general, mitjançant accions de formació, suport tècnic, patrocini i mecenatge, i col·laboració en projectes, entre d'altres.

2. La Generalitat de Catalunya elaborarà i impulsarà iniciatives orientades a reforçar la pràctica i la cultura de la participació de la ciutadania i les empreses en el finançament d'aquestes activitats socials d'interès general de les organitzacions del Tercer Sector Social de Catalunya que inclouran, entre altres:

- A. Accions dirigides a la ciutadania i a les empreses pel que fa a la sensibilització, reconeixement i difusió de bones pràctiques, l'impuls de pràctiques innovadores, informació sobre incentius fiscals, i difusió de projectes d'interès. També promourà sinèrgies en el finançament de les activitats socials d'interès general de les organitzacions, alienes a la provisió de serveis de responsabilitat pública, incloent aquells mitjans necessaris per a la prestació d'aquestes activitats.
- B. Accions dirigides a les organitzacions de formació i suport tècnic en captació de recursos, comunicació, transparència i rendició de comptes, avaluació de l'impacte, relació amb les parts interessades, accés a programes europeus i fons internacionals, i altres estratègies coherents amb la implicació de tercers en el finançament de l'activitat de les organitzacions.

Article 18. Reconeixement del Tercer Sector Social de Catalunya

1. Les organitzacions i les xarxes del Tercer Sector Social de Catalunya dissenyaran i impulsaran, amb suport de la Generalitat de Catalunya, una iniciativa per a donar a conèixer el Tercer Sector Social de Catalunya i la seva

contribució a la ciutadania en general i als agents socials en particular que inclourà entre altres aspectes:

- A. La difusió d'informació bàsica sobre el Tercer Sector Social a Catalunya i la seva contribució en termes quantitatius a la societat catalana.
- B. El manteniment de contactes periòdics amb el sector públic i altres agents socials.
- C. La participació en accions d'informació en mitjans de comunicació social, públics i privats i la formalització d'acords amb aquests mitjans per a la realització de diverses accions de comunicació en col·laboració.
- D. La realització d'accions de sensibilització i formació amb la participació de les organitzacions i xarxes del Tercer Sector Social en centres d'ensenyament.

2. Les organitzacions i les xarxes del Tercer Sector Social de Catalunya impulsaran la col·laboració i l'intercanvi i bones pràctiques entre les organitzacions i xarxes que el conformen, així com l'aprofitament de recursos de tota mena.

3. Així mateix, promouran l'anàlisi compartida de la realitat i el disseny i l'impuls d'una estratègia d'enfortiment de les organitzacions, la seva estructuració, al reconeixement de la seva contribució i les aliances amb altres sectors i agents.

4. Com a espais i instruments propis del Tercer Sector Social de Catalunya i com a mitjans d'impuls i promoció del mateix es reconeix el Congrés del Tercer Sector i l'Observatori referent en els estudis del Tercer Sector. Es treballarà conjuntament per a la seva permanència i es garantirà un finançament adequat per part de l'Administració Pública per al seu desenvolupament.

Article 19. Promoció per les Administracions públiques catalanes de la col·laboració entre el sector mercantil i el Tercer Sector Social.

1. Les Administracions públiques catalanes, en l'àmbit de les seves respectives competències, col·laboraran amb les organitzacions del Tercer Sector Social de Catalunya, en l'àmbit dels serveis d'atenció a les persones a fi d'impulsar:

- A. Les iniciatives de sensibilització social dirigides a les empreses envers el Tercer Sector Social.
- B. La promoció d'espais per al coneixement mutu i intercanvi de propostes de col·laboració.
- C. El desenvolupament d'instruments de suport, formació i mediació.

- D. La canalització d'iniciatives de les entitats del Tercer Sector cap a les empreses i viceversa.
 - E. La difusió de les iniciatives de col·laboració en funcionament.
 - F. Definició d'un marc fiscal que afavoreixi el naixement i consolidació d'entitats del Tercer Sector Social de Catalunya.
 - G. La promoció d'iniciatives d'interès general, alienes a la provisió de serveis de responsabilitat pública, desenvolupades en col·laboració en l'àmbit dels drets d'atenció a les persones, mitjançant subvencions al Tercer Sector Social.
2. Les iniciatives per a impulsar la col·laboració a què es refereix l'apartat anterior tindran per objecte, entre altres:
- H. Accions de patrocini i mecenatge, donació, màrqueting amb causa o altres accions, puntuals o no, que fonamentalment mobilitzen recursos econòmics de les empreses per al desenvolupament d'iniciatives d'interès general de les organitzacions del Tercer Sector Social en l'àmbit dels drets d'atenció a les persones i aliens a la provisió de serveis de responsabilitat pública.
 - I. Accions de promoció del voluntariat, en el marc de la responsabilitat social empresarial, impulsades per entitats de voluntariat en col·laboració amb les empreses, conforme als valors i principis consagrats en la normativa sobre voluntariat i el que es disposa en la present llei.

Article 20. Avaluació de polítiques públiques.

1. El sector públic de Catalunya promourà la realització d'avaluacions independents i periòdiques de l'impacte social de les polítiques públiques i la qualitat de les accions finançades amb pressupostos públics i gestionades per les organitzacions del Tercer Sector Social, així com altres actuacions públiques contemplades en la present llei i normativa de desenvolupament. Aquestes avaluacions seran publicades en el portal de transparència de la Generalitat de Catalunya.
2. La Generalitat de Catalunya inclourà indicadors de mesura de l'impacte social, complementaris als habituals de caràcter econòmic, com a elements centrals per a la planificació pressupostària amb les entitats del Tercer Sector Social de Catalunya, així com indicadors d'impacte de gènere i de la inclusió social i laboral dels col·lectius en situació de vulnerabilitat, com entre d'altres, les persones amb discapacitat, les persones amb problemes de salut mental o les persones en situació o risc d'exclusió social.

Article 21. Personal de les entitats del Tercer Sector Social a Catalunya.

1. Les entitats del Tercer Sector Social compliran les obligacions vigents en matèria laboral i asseguraran, com a mínim, les condicions que estableixen els convenis col·lectius sectorials aplicables.
2. Independentment de quin sigui l'instrument de col·laboració entre les administracions públiques i el Tercer Sector Social, les administracions públiques competents hauran de garantir el finançament adequat de les activitats i serveis de responsabilitat pública que desenvolupen les entitats del Tercer Sector Social per tal de millorar la qualitat de l'ocupació i assolir l'equiparació progressiva de les condicions laborals i salarials respecte la funció pública.
3. Així mateix, les entitats del Tercer Sector Social han de garantir unes condicions adequades al personal voluntari, complint amb el que disposa la llei del voluntariat i foment de l'associacionisme.
4. L'activitat voluntària no podrà en cap cas substituir el treball retribuït. Les entitats han de determinar quines funcions corresponen al personal contractat i quines són pròpies de les persones voluntàries, d'acord amb l'espai propi que els correspon.

■ DISPOSICIÓ ADDICIONAL ÚNICA. ADAPTACIÓ DE LES ORGANITZACIONS DEL TERCER SECTOR SOCIAL DE CATALUNYA.

Les organitzacions i xarxes del Tercer Sector Social de Catalunya hauran d'adaptar-se al que es preveu en la present norma en un termini màxim de 18 mesos des de la seva entrada en vigor.

■ DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA ÚNICA

El Govern farà una proposta en el termini de 6 mesos des de l'entrada en vigor de la present llei, per adaptar totes aquelles disposicions que es vegin afectades per aquesta llei.

Amb posterioritat a aquest termini, resten derogades totes les disposicions de igual o inferior rang en tot allò que contradiguin o s'hi oposin al que es disposa a la present llei.

■ **DISPOSICIÓ FINAL PRIMERA. DESENVOLUPAMENT REGLAMENTARI**

La Generalitat de Catalunya pot dictar les disposicions reglamentàries que siguin necessàries per a desenvolupar i aplicar aquesta llei, en l'àmbit de les seves competències.

En el termini de 6 mesos des de l'entrada en vigor de la present llei, la Generalitat de Catalunya aprovarà el desenvolupament reglamentari de la creació, composició i funcions de la Mesa de Diàleg del Tercer Sector Social de Catalunya.

En el termini de 12 mesos des de l'entrada en vigor de la present llei, la Generalitat de Catalunya aprovarà el desenvolupament reglamentari necessari per habilitar i configurar un cens específic d'entitats del Tercer Sector Social de Catalunya, d'acord amb els principis rectors reconeguts en aquesta llei.

■ **DISPOSICIÓ FINAL SEGONA. INCENTIVUS FISCALS**

En el termini màxim de 12 mesos de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern de la Generalitat impulsarà un projecte de llei que doti d'incentius fiscals a les entitats del Tercer Sector Social.

■ **DISPOSICIÓ FINAL TERCERA. LEGISLACIÓ APLICABLE A LES ORGANITZACIONS DEL TERCER SECTOR SOCIAL.**

Les organitzacions del Tercer Sector Social es regiran per la legislació específica que sigui aplicable en funció de la forma jurídica que hagin adoptat. La consideració d'organitzacions del Tercer Sector Social, conforme al que s'estableixi en aquesta llei, no excusarà del compliment de tots els requisits i condicions que estableixi aquesta legislació específica.

■ **DISPOSICIÓ FINAL QUARTA. REGULACIÓ ESPECÍFICA EN MATÈRIA DE SUBVENCIONS**

En el termini màxim de 12 mesos de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern de la Generalitat impulsarà un projecte de llei que reguli de manera específica les subvencions per les entitats del Tercer Sector Social.

■ **DISPOSICIÓ FINAL CINQUENA. REGISTRE DE CENTRES ESPECIALS DE TREBALL**

En el termini màxim de 12 mesos de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el Govern de la Generalitat impulsarà necessàries per incloure la categoria de Centre Especial de Treball d'Iniciativa Social al Registre de Centres Especials de Treball.

■ **DISPOSICIÓ FINAL SISENA. ENTRADA EN VIGOR.**

La present llei entrarà en vigor l'endemà al de la seva publicació en el Diari Oficial de Catalunya.

amb el suport de:

